

Ventoux

Zwg door Cees van der Pol

Zeker Weten Goed

24 June 2014

✓ Zeker Weten Goed

Auteur	Bert Wagendorp
Genre	Sport, Psychologische roman
Eerste uitgave	2013
Uitgever	Atlas Contact
Pagina's	285

Feitelijke gegevens

- 8e druk, 2013
- 285 pagina's
- Uitgeverij: Atlas Contact

Flaptekst

Op 25 juni 1982 verongelukt de jonge, veelbelovende dichter Peter Seegers op de Mont Ventoux. Dertig jaar later gaan zijn vijf beste vrienden, vier mannen en een vrouw, terug naar de Provence. André heeft een loopbaan als cokedealer voor de betere kringen achter de rug. Joost is natuurkundige en winnaar van de Spinozapremie, maar hij wordt beschuldigd van fraude. De Achterhoekse Surinamer David is eigenaar van een avonturenreisbureau, misdaadjournalist Bart werkt aan een boek over Spinoza en fietsen. Laura, die na de dood van Peter spoorloos verdween, blijkt toneelregisseur in Arezzo.

Wat is er dertig jaar geleden gebeurd? Kun je keuzes tenietdoen? Wat doet de tijd? Wat is de tijd? Kan liefde een hechte vriendschap breken? Kun je schuld hebben aan het noodlot? Wat moet je nog, als de vijftig nadert? Waarom gaan ze terug?

En verder: is het verstandig je fietsketting te reinigen met petroleum, waaraan moet je denken als je in het Bos omhoogrijdt, word je gelukkig van de snaartheorie, wat had de actrice Dominique Sanda met Friedrich Nietzsche en hoe ziet Caffè San Marco in Triëst eruit? Loopt in het leven wel eens iets goed af?

Op stukken nieuw asfalt hoorde je alleen het zoemen van de bandjes, een geluid dat gewoonlijk gelukzaligheid bij me oproept, maar dat nu een gevoel van gemis veroorzaakte. We spraken niet, op een enkele waarschuwing voor ander verkeer na. Vier mannen, en we fietsten. Nergens is het gevoel van vriendschap en loyaliteit zo sterk als bij een groepje mannen op de fiets. Je let op elkaar, de sterkste doet het meeste werk en zet de anderen uit de wind. Je raakt bij het passeren even een rug aan, als een korte liefkozing. Je voelt de concentratie, de poging één fietsend beest te worden, één lijf, één geest.

Eerste zin

De foto heeft jarenlang in een envelop gezeten, onderin in een witte verhuisdoos. Op het bruine plakband waarmee ik die ergens haverwege de jaren tachtig heb gesloten, had ik 'Diversen' geschreven.

Samenvatting

De hoofdfiguur van de roman heet Bart Hoffman, hij is misdaadverslaggever van de Volkskrant. Hij is 48 jaar oud en geboren in het Gelderse Zutphen. Hij heeft een grote passie voor wielrennen en was eerst sportverslaggever. Het heden speelt in de zomer van 2012.

Hij leeft gescheiden van zijn ex-vrouw Hinke met wie hij op 24 jarige leeftijd is getrouwd en bij wie hij een dochter Anna heeft die inmiddels 21 jaar is geworden en met wie hij een goed contact heeft. Ook zij houdt wel van wielrennen en ze weet er veel van. Wanneer hij een keer met haar in Noord-Holland (hij woont namelijk nu in Alkmaar) met haar gaat fietsen, praat hij over een vreemd toeval. Een van zijn vroegere vrienden André heeft hij pas in de rechtszaal ontmoet, omdat hij verdacht werd van cokehandel. Hij werd overigens wel vrijgesproken. Een andere vriend Joost Walvoort is genomineerd voor de Spinozaprijs voor zijn wetenschappelijke verdiensten. Bart zoekt via de telefoon contact met Joost en hij wil weer eens met hem afspreken. Bart zoekt eerst in Rotterdam André op die een heel jonge Russische vrouw Ludmilla heeft. Die lijkt op een vriendin Laura die ze vroeger allemaal gekend hebben. Ze gaan samen een rondje Rotterdam en omstreken fietsen. En later doet hij dat bij Joost. In Zutphen bezoekt Bart ook een andere vriend David, die van Surinaamse afkomst is. Ook hij hoorde tot een vriendenclub van vroeger. Hij runt een reisbureau.

Tot die vriendenclub behoorde ook Peter Seegers, die op een dag is komen aanvaren met zijn vader in een drijvend bordeel. Zijn vader was getrouwd met de Russische Olga. De boot 'Sweet Lady Jane' werd in de IJssel afgemeerd en kreeg veel klanten uit de omgeving. Peter kwam bij de andere vrienden op school. Hij is een jonge dichter en past eigenlijk niet zo bij de hoerenboot. Zijn gedichten sieren echter de wand van de boot. In 1981 maken de vrienden ook kennis met Laura van Bommel: stuk voor stuk worden ze verliefd op haar, ook Bart. Laura is een jaar jonger dan de anderen: ze is in 1965 geboren.

Laura's ouders behoorden tot een kleine, maar strenge kerk in Zutphen, maar Laura probeert zich daaraan te onttrekken. "Ze kunnen het geloof niet bij me naar binnen slaan", zegt ze tegen de vrienden. Het meest lijkt ze zich aangetrokken te voelen tot de dichterlijke Peter, wiens gedichten ze meteen lijkt te snappen. Ze geeft hem ook adviezen. Hij brengt een bundel "Gedichten voor Anna" uit, die eigenlijk gedichten voor Laura zijn. Laura beschouwt zich als zijn muze. De bundel wordt een groot succes. Bart betrapt echter Joost ook een keer met Laura en Bart hoort dat Laura ook een keer met André een concert bezoekt. Kortom, Laura heeft iedereen in de vriendenkring ingepalmd. Ze kijken ook vaak met zijn allen naar films.

Diezelfde Laura neemt in het verhaalheden als Laura Guazzi ineens na zoveel jaar contact met Bart op. Ze wil hem en de anderen ontmoeten: ze heeft een theatercongres in Avignon en dertig jaar na dato wil ze weer iets met de mannen van de Mont Ventoux. De vrienden vinden dat wel leuk. Intussen krijgt Joost de Spinozaprijs uitgereikt voor zijn wetenschappelijk onderzoek. De vrienden besluiten dan om naar Frankrijk te gaan en de beruchte berg opnieuw te gaan bestrijden en om Laura te ontmoeten.

Het verleden

In 1982 was bij de vrienden ook het idee opgekomen om te gaan fietsen in Frankrijk. Joost die natuurkundige kennis heeft, heeft uitgerekend hoeveel minuten hij er met zijn gewicht en met zijn fiets over moet doen. Hij zal er minder

dan twee uur over doen om de berg te beklimmen. Ze gaan er wel voor trainen. André heeft een vader die aardig kon wielrennen en hij wil ook mee. Ook Peter die niet zo sportief is, wil mee naar de Ventoux. Hij is geïnspireerd door het gedicht van Jan Kal over de berg. Joost en Bart gaan met de Golf van zijn ouders op weg naar Frankrijk. De anderen zullen nakomen. Ze oefenen onderweg onder andere in Zuid-Limburg, maar ook bij de andere bergen die ze onderweg tegenkomen. Bart krijgt onderweg visioenen onder andere van Laura die in een sexy, rode bikini hem staat aan te moedigen. Het zijn hallucinaties op grote hoogte, zegt Joost. Later komen ze David, André, Peter en Laura tegen op een camping in de buurt van Ventoux. De volgende dag gaan alle vrienden iets doen en Laura blijft met Bart alleen achter op de camping. Ze gaan met elkaar voor het eerst naar bed. De volgende dag gaan ze fietsen op de berg. Joost, Bart en Peter gaan op de fiets. André zit met David bij Laura in de auto. Bart is in vorm en laat eerst Peter en daarna Joost achter. Bart is als eerste boven tot ergernis van Joost, die zijn dag niet heeft. Veel later komt Peter aangezwoged. Hij heeft tijdens de beklimming een parlandogedicht gemaakt. Het thema is heimwee naar treurigheid en de schoonheid van onvervulbare wensen. Daarna stort hij zich in de afdaling, maar die wordt hem fataal. Hij valt en is op slag dood en hij wordt overgebracht naar Nederland. Laura is niet eens bij de begrafenis. Ze verdwijnt naar Italië. Peters vader sterft kort daarna en daarna verdwijnt diens moeder Olga spoorloos.

In 2012 maakt Bart aan zijn dochter Anna duidelijk hoe ze aan haar naam gekomen is. Hij vertelt haar over Peter Seegers. Hij vertelt haar ook over zijn liefde voor Laura. Anna zegt dat ze op dit moment ook verliefd is. De vrienden besluiten wel te trainen voor hun tweede rit naar de top. Tijdens zo'n ritje wordt opgehaald dat Bart seks heeft gehad met Laura voordat hij de eerste beklimming deed. Bijna alle vrienden hadden het wel geweten of aangevoeld. Dan vertelt Joost dat Peter en Laura er ook op los neukten en dat het heus niet allen zijn muze was geweest.

Ze gaan met zijn allen ook naar het graf van Peter kijken en André versiert de steen van de jongen met het wielershirt en petje van zijn vader. Ze maken daarvan een foto: van de vriendengroep van vroeger ontbreekt daar alleen Laura. Intussen is in de Amerikaanse media gemeld dat Joost mogelijk fraude heeft gepleegd bij zijn meetresultaten in de natuurkunde waardoor hij ten onrechte de Spinozaprijs heeft gekregen. Hij zet zijn advocaat erop, maar het ziet er niet al te gunstig uit. De lezer weet uit de houding van Joost af te leiden dat hij inderdaad gefraudeerd heeft.

De volgende dag komt ook dochter Anna met haar nieuwe vriend Lennard op bezoek: hij is groot en een basketballer. Bart vertelt over de foto van de proloog en hij vertelt Anna dat hij toen op de dag voor de beklimming met Laura seks heeft gehad. Bart maakt een afspraak met Laura: ze is nog even mooi als dertig jaar geleden. Ze is gekomen uit Avignon en heeft er een stuk geregisseerd: *Il Retorno* (de terugkeer, wat natuurlijk wel symbolisch voor de vrienden). Het is een melancholische aangelegenheid. Ze nemen afscheid en ze zegt dat ze naar de Mont Ventoux zal komen.

Intussen heeft ook De Telegraaf gemeld dat Joost een oplichter is. Hij is woedend, maar schaamt zich zo dat hij de benen neemt. Maar hij komt de volgende morgen terug met Laura. Ze gaan die avond met elkaar eten en ze willen graag weten wat zich precies heeft afgespeeld op de dag voor Peters dood. Via via horen ze dat Peter eigenwijs destijds is geweest en een verkeerd som lijm gebruikt heeft voor het plakken van zijn tubes. Door de warmte zou die lijm heel snel gesmolten zijn, waardoor een dodelijke afdaling onvermijdelijk bleek.

Laura heeft het gedicht nog bewaard dat Peter na zijn beklimming had geschreven en op de top had voorgedragen. Ze vertelt echter dat Peter ook een heel andere, zwarte kant heeft gehad. Ze vertelt over de film "*The Night Porter*" met Dirk Bogarde en Charlotte Rampling. Hierin gaat een oude SS'er met een jong Jodinetje Lucia naar bed: seks en macht staan in een bepaalde verhouding tot elkaar. Peter had Laura namelijk opdracht geven met Bart naar bed te gaan. Joost en Bart krijgen daarna nog ruzie en Bart slaat Joost met een schilderij op zijn kop. Opnieuw loopt die weg, maar hij keert de volgende dag toch terug om de tocht te ondernemen. Bart en Laura zijn weer heel intiem

geweest, maar uiteindelijk wijst ze zijn hand terug die op zoek was naar seks.

De beklimming van de dag daarna wordt zwaar: André fietst nu ook mee in een trui van zijn vader en op de fiets van zijn vader. Voor David is de tocht al heel snel te zwaar en hij stapt in de bezemauto bij Laura. Bart heeft het moeilijk en hij begint te hallucineren: hij praat tegen zichzelf en hij ziet op een gegeven moment Peter voor zich rijden. Hij neemt zich voor het boek te schrijven dat hij van plan was. André en Bart rijden samen naar boven: Joost blijft wat achter. André draagt op de top zijn voltooide tocht op aan zijn overleden vader. De vriendschap blijkt ineens weer hechter. Dan komt nog een verrassing. Laura komt naar het restaurant waar ze op de goede afloop wat gaan drinken met een jonge man aan haar arm naar hen toe. De man is blind. Hij heeft de lieve ogen van Olga. Voor hen staat Peter, blinde Peter. Het is de zoon die uit de relatie tussen Laura en Peter is ontstaan, Willem. Het is de reden dat Laura direct na het ongeluk met Peter de benen had genomen.

Ze rijden opnieuw met zijn zessen naar de plek waar Peter gestorven is. André trekt het wielershirt van zijn vader uit en drapeert het om het paaltje waardoor Peter is gestorven. Ze vormen een kring van vrienden. Een felle windstoot maakt het shirt los en het dwarrelt het dal in.

Epiloog

In Zutphen is Caffé De Vriendschap het decor van de boekpresentatie; het hangt vol met afbeeldingen die te maken hebben met de beklimming van de Mont Ventoux. Het café is in handen van Joost, André en David. Er is een foto van zes jonge mensen die een kring vormen. Laura en zoon Willem zijn er en Anna. Joost neemt het woord en heet iedereen welkom. Hij vertelt dat Bart Hoffman zijn eerste boek heeft geschreven: *Spinoza demarreert*. Bart memoreert aan de situatie van dertig jaar geleden en wil Laura het eerste exemplaar overhandigen. Dan komen ze allemaal nog een keer op het podium en toasten op de vriendschap. Willem neemt daarbij de plaats van zijn vader Peter in.

Personages

Bart Hofmann

Bart is de bijna vijftigjarige verteller van de roman. Hij is misdaadverslaggever en enkele jaren geleden gescheiden. Met zijn dochter die hij Anna heeft genoemd (naar de gedichtenbundel van Peter) kan hij goed opschieten. In 1982 heeft hij met vier vrienden de Mont Ventoux beklommen en daarbij is Peter om het leven gekomen. Dat is een klap geweest. Bovendien is de jonge vrouw op wie hij zo verliefd was en met wie hij voor het eerst seks had direct daarna uit zijn leven verdwenen. Dertig jaar later zien ze elkaar weer en dan hoort hij ook de waarheid achter de eerste keer dat hij seks met Laura had. Dat was haar min of meer opgedrongen door een wat verknipte Peter. Daarvan schrikt hij. Bovendien blijkt dat Laura een kind heeft overgehouden aan de relatie met Peter. Bart besluit zijn boek over Spinoza af te maken.

Joost

Joost is een jongen van rijke afkomst: zijn vader is arts en hij zelf heeft zich opgewerkt als wetenschapper die een belangrijke ontdekking heeft gedaan, waarvoor hij de Spinozaprijs heeft gekregen. Maar door publicaties in de media wordt hij verdacht van fraude en hij blijkt niet helemaal zuiver op de graat te zijn. Hij wordt bij de tweede beklimming woedend op Bart. De foute dingen blijken in zijn genen te zitten, want zijn vader die arts was en de meisjes van het bordeel moest onderzoeken, werd in natura betaald.

André

André is de jongen uit Zutphen die heel welgesteld is geworden door zijn criminele praktijken. Hij verhandelt coke, maar blijft als personage sympathiek. Hij heeft een mooi huis in Rotterdam, waar hij met een Russische jonge vrouw woont die veel op Laura lijkt. Hij stimuleert de vrienden om voor de tweede keer de berg te beklimmen. Over het algemeen komt hij sympathiek over. Hij heeft het nogal moeilijk met het verwerken van dood van zijn vader en hij draagt de beklimming van de Mont Ventoux op aan zijn overleden vader.

Peter Seegers

Peter Seegers is de zoon van een stotterende vader en een Russische moeder die een varend bordeel onderhouden. Hij wijkt af van zijn ouders en is dichter. Hij wordt heel beroemd met zijn eerste bundel, maar hij blijkt toch nare trekjes te hebben. Hij heeft een perverse voorkeur voor bepaalde films over seks en macht. Zo laat hij Laura noodgedwongen seks hebben met Bart en dat durft ze pas dertig jaar nadien te vertellen.

David

David is de meest relaxte onder de vrienden. Hij is van Surinaamse afkomst. Zijn vader runde een reisbureautje en dat heeft hij overgenomen. Hij is gewoon in Zutphen blijven wonen en probeert steeds nieuwe reizen aan te bieden. Hij lijkt zich nergens druk om te maken. Hij hoeft ook niet mee te doen met de beklimming, want in feite hoeft hij niets te reinigen.

Laura

Laura is het type "mooiste meisje van de klas" op wie altijd alle jongens verliefd zijn. Ze heeft streng christelijke ouders, die haar zelfs slaan, maar ze weet zich aan de druk van thuis te ontworstelen. Ze is de muze van Peter en staat hem met adviezen bij voor zijn gedichten. Maar hij heeft ook een grote psychologische invloed op haar en hij vindt er een vreemd genoegen in om haar te dwingen seks met Bart te hebben. Later vertelt Joost dat hij van Olga heeft gehoord dat Laura en Peter ook flink veel seks hadden met elkaar. Ze doet het en verdwijnt na het fatale ongeluk meteen spoorloos naar Italië. Dertig jaar later neemt ze weer contact op en dan blijkt dat ze een kind heeft overgehouden aan de relatie met Peter.

Quotes

"Tijdens het diner ging Joost op zijn stoel staan en begon te speechen. Toen ij met dubbele tong de naam Laura niet vallen, wist ik dat het mis zou gaan. Hij had het over "Bartjes grote liefde", over de vrouw die hier vanavond had moeten zijn, misschien wel aan Barts zijde. Of , voegde hij eraan toe, "aan die van mij". Mensen keken verbaasd op, ze begrepen er niets van. De toespraak was ook alleen voor mij bedoeld. "

Bladzijde 50

"We hadden het niet over Peter. Hij zat bij ons aan tafel, er stond zelfs een lege stoel, maar we betrokken hem niet in het gesprek. We vermeden hem, zoals we hem al heel lang hadden vermeden- eigenlijk sinds hij was begraven. We ontkenden zijn dood, of we bevestigden die door te ontkennen dat hij ooit had bestaan."

Bladzijde 77

"Toen we naar het dorp gingen, keek ik naar Laura, die voor me liep en met André praatte. Ik kon me nauwelijks voorstellen dat ze dezelfde was als de vrouw die een paar uur eerder nog naakt naast me had gelegen. Er had een nieuw zelfvertrouwen van me meester gemaakt. Het zelfvertrouwen van het mannetje dat het mooiste vrouwtje heeft veroverd, een primitief, instinctief soort zelfvertrouwen."

Bladzijde 129

"Ik remde zo hard dat ik bijna onderuit sloeg. Achter me hoorde ik de piepende remmen van David. We passeerden de plek waar Peter lag. Ik zag zijn hoofd dat rood kleurde van het bloed. Pas een meter of twintig verderop kwam ik tot stilstand. Davids auto stond achter me, scheef op de berg. Ik maakte mijn riempjes los en gooide de fiets op de grond."

Bladzijde 146

Thematiek

Vriendschap

Zes vrienden hebben in 1982 een mooie tocht gemaakt naar de top van de Mont Ventoux maar bij de afdaling is een van hen, Peter, om het leven gekomen. Ze voelden zich schuldig en maakten van de dood van Peter een taboe. Bovendien zijn ze allemaal hun eigen gang gegaan. David werd reisbureauhouder, André ging in de cokehandel, Joost werd wetenschapper die bedrog pleegde en Bart werd misdadaaverslaggever. Laura verdween spoorloos naar Italië. Dertig jaar later komen ze elkaar weer tegen en ze besluiten terug te gaan naar de berg om hun vriendschap als het ware in ere te herstellen en hun schuldgevoel kwijt te raken. Daarom brengen ze ook eerst een bezoek aan het graf van Peter wiens grafsteen ze omhangen met wielerartikelen. In Frankrijk komen ze achter de ware toedracht. Peter blijkt niet zo onomstreden te zijn, als ze altijd hebben gedacht.

Motieven

Midlifecrisis

Alle vrienden zitten in een belangrijke periode in hun leven waarin ze zich afvragen wat de zin van het bestaan is. Joost heeft een prijs gewonnen, maar heeft fraude gepleegd. André heeft een jonge vrouw en is net niet veroordeeld wegens drugshandel. David is op zoek naar nieuwe vormen in de reiswereld. Bart is een misdadajournalist die van zijn vrouw Hilke is gescheiden.

Het geheim

De vrienden hebben nooit geweten waarom Peter omgekomen was en Laura meteen weggegaan was. Peter heeft een verkeerde lijm gebruikt voor het vastzetten van zijn tubes en Laura is na zijn dood meteen verdwenen omdat ze in verwachting was van Peter. Ze heeft een blinde zoon gebaard.

Schuldgevoel

De mannen hebben eigenlijk allemaal een schuldgevoel over wat er dertig jaar geleden is gebeurd. Ze hadden moeten voorkomen dat Peter die onervaren op de fiets was aan die gevaarlijke afdaling was begonnen. Op blz. 190 wordt het gevoel onder woorden gebracht: 'Schuld, het ging allemaal over schuld, over dood door schuld. Dertig jaar lang. Het was de oorzaak geweest van onze verwijdering, we waren elkaar uit de weg gegaan om niet over schuld te hoeven praten. We waren nog geen twintig en de gedachte dat we verantwoordelijk waren voor Peters dood, dat iemand van ons verantwoordelijk was voor Peters dood, was veel te zwaar.

Seksualiteit

Laura was niet alleen de muze van Peter. Ze gingen ook met elkaar naar bed. Laura heeft Bart op de dag voor de beklimming ook verleid tot seks, al bleek dat later in opdracht te zijn van Peter, die perverse gedachten erop nahield. Peter heeft de seks van dichtbij meegemaakt, want zijn vader en diens vriendin Olga hadden een varend bordeel.

Desillusie

Voor de vrienden is het een desillusie te horen dat Peter helemaal niet zo'n goed mens was als ze altijd hadden gedacht. Hij had ook heel nare trekjes. Voor de vrienden is het ook een desillusie dat Joost een fraudeur blijkt te zijn.

Dood

De dood van Peter heeft natuurlijk een belangrijke rol gespeeld in het leven van de vrienden. Ze hadden er een schuldgevoel aan over gehouden.

Inwijding

Laura wijdt Bart in voor de eerste keer seks.

Liefdesrelatie: jeugdliefde

Laura is het vriendinnetje van alle vijf mannen die in hun jeugd met haar te maken hebben gehad. Ze profiteerde van de aandacht en deed met diverse jongens diverse leuke dingen. Het meest was ze verbonden aan de dichterlijke Peter met wie ze ook een seksrelatie onderhield. Bart was ook stapelgek op haar en voor de beklimming van de Mont Ventoux is hij met haar naar bed gegaan.

Sport

Wielrennen is in deze roman ook een belangrijk motief. De Mont Ventoux staat bekend als een van de verschrikkelijkste bergen in de wielersport en is daarom al eerder door schrijvers en dichters beschreven. De berg staat in het gewone leven dan ook symbool voor het overwinnen van de moeilijkheden die je in je leven tegenkomt. Maar het is ook de louteringsberg. Door hem op te fietsen kun je verlost worden van je schuldgevoelens. Om die reden beklimmen Joost, André en Bart wel de berg (ze hebben iets goed te maken tegenover Peter of anderen). David klimt niet mee, maar die heeft ook niets goed te maken,. Hij is altijd zichzelf geweest

Motto

Het motto is een citaat van Francesco Petrarca, De beklimming van de Mont Ventoux: *“Daar liet ik mijn gedachten hun snelle vlucht nemen van stoffelijke naar onstoffelijke zaken, en sprak ik mezelf als volgt toe: “Besef dat dit, wat je vandaag bij de beklimming van deze berg meermalen hebt ervaren, jou en vele anderen ook overkomt op de weg naar het gelukzalige leven. De mensen realiseren zich dat niet zo gemakkelijk, omdat de bewegingen van het lichaam openlijk zichtbaar zijn, maar die van de geest onzichtbaar en verborgen. Het leven dat wij het gelukzalige noemen, bevindt zich op een hoge plaats, een smalle weg, zegt men, leidt daarheen.”*

Opdracht

Voor Hannah

Titelverklaring

Ventoux verwijst naar de verschrikkelijke berg in Frankrijk die door de etappes van de Tour de France (met onder andere het dodelijk ongeluk van Tommy Simpson) een legendarische reputatie kreeg. Op deze berg speelt het grote thema van de vriendschap van de zes jonge mensen. De berg werd al door Petrarca beschreven en is het onderwerp van meer literaire werken.

Structuur & perspectief

Het verhaal heeft een proloog waarin wordt verteld dat de ik-verteller een foto van vroeger van de vriendenclub heeft opgedoken. Het is daarmee de inleiding van de roman die in 34 met Romeinse cijfers aangegeven hoofdstukken wordt verteld. In die hoofdstukken worden heden (2012) en verleden (1982) afwisselend verteld. Het is daarmee ook

een niet-chronologische roman geworden. In het verleden hebben de vrienden een fietstocht naar de Mont Ventoux gemaakt, waarbij Peter Seegers in de afdaling is omgekomen.

In 2012 komt er een reünie van de tocht en gaan de vrienden terug naar de plek des onheils. Het is een reinigingsritueel. Het verhaal eindigt met een epiloog, waarin wordt verteld over de presentatie van de roman die Bart heeft geschreven.

Het perspectief in de roman berust bij Bart Hoffman die een ik-verteller in de o.v.t. is. In het heden van 2012 is hij 48 jaar. Hij werkt als misdaadverslaggever bij de Volkskrant. Hij bekijkt als achterafverteller wat er in het verleden is gebeurd. In de epiloog is de ik-verteller vervangen door een alwetende verteller die beschrijft hoe Bart Hoffman zijn eerste boek presenteert.

Decor

Er zijn twee belangrijke tijdlagen in de roman. In juni 1982 gaan de vrienden met elkaar de Mont Ventoux beklimmen,, waarbij Peter Seegers in de afdaling om het leven komt. Het fatale ongeluk gebeurt op 25 juni 1982 (zie: grafsteen van Peter) Dertig jaar later in 2012 gaan ze met elkaar nog eens de berg beklimmen om een innerlijke reiniging te ondergaan. De verteller wisselt steeds heden en verleden af.

Er zijn ook twee decors: het decor van de jeugd van de verteller is het Gelderse stadje Zutphen waar hij en zijn vrienden opgroeien en Peter Seegers komt aanvaren met het bordeel van zijn vader. Maar het belangrijkste en symbolische decor is de verschrikkelijke berg de Mont Ventoux die al tot veel inspiratie heeft geleid bij schrijvers en dichters. Het wordt voor de vrienden inderdaad een louteringsberg.

Stijl

De stijl van Bert Wagendorp is helder en heel gemakkelijk te volgen. Af en toe verrast hij met mooie filosofische citaten over het leven, de vriendschap.

- (blz. 45) Hechte vriendschap is als een regenboog. De rationele geest van Joost, de emotionele van André, de romantische van Peter en de stoïcijnse van David, dat klopte. Het is altijd moeilijk om jezelf te analyserend, maar ik denk dat ik van alles wat had.
- (blz. 107) Seks vernietigt vriendschap. Seks vernietigt liefde. Seks verraadt alles. Ze keek intens verdrietig. Ik wist niet wat ze bedoelde, wat ze wilde zeggen.
- (blz. 127) Nergens is het gevoel van vriendschap en loyaliteit zo sterk als bij een groepje mannen op de fiets. Je let op elkaar, de sterkste doet het meeste werk en zet de anderen uit de wind. Je raakt bij het passeren even een rug aan, als een korte liefkozing. Je voelt de concentratie, de poging één fietsend beest te worden, één lijf, één geest.
- (blz. 201) Je kunt niet terug. Nooit. Je bent niet meer wie je dertig jaar geleden was. Ik ook niet. Daar is weinig aan te herstellen.

Ook de beeldspraak (de metaforen) die Bert Wagendorp gebruikt is helder en meteen goed te begrijpen. In zijn stijl kun je toch ook de verslaggever en de kritische columnist uit de Volkskrant herkennen. Ik bewonderde destijds zijn columns over sport altijd al. Ook daarin kon hij zeer plastische beelden oproepen.

- (blz. 113) Er stak een bries op die me deed rillen. Het leek alsof er een tennisbal vol water achter mijn borstbeen zat, een immense traan, waardoor ik dreigde te stikken. Toen hij naar buiten kwam door mijn ogen, mijn neus en mijn mond wilde ik schreeuwen, maar mijn stembanden deden het niet meer. Verweekt door de tranen of verlamd van

emotie.

- (blz. 122) Plotseling zette de koe zich in beweging, sjokte naar de sloot aan de rand van de wei met André op zijn rug. Toen het dier zich vooroverboog om iets te drinken gleed André de sloot in, als een schip dat te water werd gelaten.
- (blz. 186) Joost rees als een waterpolokeeper op uit het water en trok zijn doopvader met een woeste kreet het zwembad in.

Beoordeling

Een heerlijke roman voor scholieren die een beetje geïnteresseerd zijn in de wielersport. Bert Wagendorp heeft een mooie versie van een jeugdboek voor volwassenen geschreven. Ook voor lezers die weinig van de Mont Ventoux weten, is het echter een heerlijk boek om te lezen. Het verhaal gaat over algemeen menselijke situaties als vriendschap, liefde en desillusies.

Dit boek is daarom uitermate geschikt voor de literatuurlijst van havo- en vwo-leerlingen.

Wie van deze wielersport houdt en meer over dit thema wil lezen, kan ook op zijn lijst zetten:

- Tim Krabbé De renner
- Jos Vandelloo De beklimming van de Mont Ventoux
- Mart Smeets De kopgroep of de Ontsnapping (alleen havo)

Lees ook eens het beroemde sonnet van Jan Kal over de Mont Ventoux.

Recensies

"Of de film er zal komen, is nog niet helemaal zeker. Maar het scenario ligt er. Dat van een groepje vrienden en de Mont Ventoux. Een verhaal van nostalgie, liefde en jaloezie. Van bedrog ook, en verdriet. Van omgaan met de consequenties van keuzes uit het verleden. Maar bovenal een optimistisch, en soms een tikkeltje sentimenteel verhaal over vriendschap. Wie beter had het scenario kunnen schrijven dan Bert Wagendorp, journalist en columnist bij de Volkskrant en sedert jaren in de ban van wat de mooiste sport ter wereld moet zijn: de wielersport. "

<http://www.nrclux.nl/vent.../1064815/>

"Ventoux gaat niet zozeer over wielrennen als wel over het wezen van vriendschap, met de gelijknamige col in de rol van louteringsberg die moet worden beklommen om die gecorrumpeerde vriendschap te kunnen herwinnen.

Wagendorp heeft een jongensboek (v/m) geschreven dat leest als een trein. Preciezer: als de wielertrein van de Raleighploeg die, eind jaren zeventig, begin jaren tachtig, negen van de elf ploegentijdritten in de Tour won. "

<http://www.volkskrant.nl/...ein.dhtml>

"Maar ondanks dat het in het boek voor het grootste gedeelte over wielrennen gaat, is Ventoux geen wielersboek. Eerder een boek over het wezen van vriendschap en de breekbaarheid van het leven. Het enige dat je Wagendorp zou kunnen verwijten is het feit dat het boek leest als een trein die te vroeg bij zijn eindbestemming is. Het leest namelijk soms wel erg makkelijk weg, en voor je het weet sla je dan ook alweer de laatste bladzijde om. Dat je dan op het eind ook nog moet lezen hoe het leven van de hoofdpersonen verder gaat, maakt de roman net iets teveel af. Iets meer mysterie zou niet misstaan hebben, zeker niet op een berg die al met zoveel mysterie omgeven is"

<http://www.mustreads.nl/r...agendorp/>

"Ondanks al die literaire verwijzingen heeft de roman meer weg van een literaire thriller. Waarom reed Peter destijds

als een bezetene de berg af? Op die vraag moet een antwoord komen en Wagendorp zorgt er met een paar verrassende wendingen op het einde voor dat er toch sprake is van 'happy end'. Er is meer duidelijkheid over het verleden gekomen en de vriendschap blijft ook na dertig jaar overeind. Ventoux is geschikt voor de lezer met sentimentele gevoelens bij de jaren zeventig en tachtig, die houden voor onbeschaamde jongensromantiek en een liefde voor wielrennen hebben. Een echt vakantieboek."

<http://www.tzum.info/2013...-ventoux/>

"Jammer van dat mooie jongensboek. Gelukkig kan een roman anders dan een wielerronde behalve een proloog ook een epiloog hebben. Het geeft Wagendorp alle gelegenheid er weer dat fijne jongensboek van te maken dat Ventoux grotendeels is. Met de vrienden die in hun leven op een dood spoor waren beland, komt het dan ook helemaal goed. Ook de roman waar zij de hoofdpersonen van zijn, komt dan weer op zijn pootjes terecht. Maar wel langs het randje."

<http://recensieweb.nl/rec...t-randje/>

Bronnen

Interview met de schrijver over het boek

<http://www.twenteuitdekun...vertrouwen>